

Entered at the Post Office at New York N. Y. as Second Class Matter.

Předplatné pro členy na rok 50c.
Pro nečleny - - - - \$1.00
Do Čech na rok - - - - 3 zl.

NEW YORK, 15. ÚNORA 1888.

Adresa:
„Sokol Americký“, 402 E. 71st St.
New York.

Výklady ku tabulkám evičebním.

Podává K. Štulík.

(Pokračování.)

E. Mety skrěmo.

Metý skrěmo konáme, kdy zúmyslně nohy nad koněm skrčujeme buď na něho vyskakujeme, buď nohy z jedné na druhou stranu přenášíme. Toto skrčení nohou nikdy nesmí potrvati déle, než nevyhnutelně je potřeba; jakmile možno, přejdou nohy ihned v napnutí.

Výskok klečmo. Po odrazu na můstku nohy skrčíme a do sedla vyklekneme, tak aby holeněma opírali jsme se o vrch sedla, po vykleknutí okamžitě madlo rukama pustíme a trup vzpřímíme.

Výskok skrěmo. Po odrazu nohy skrčíme a chodidly do sedla vskočíme. Jakmile chodidla dostoupí sedla, ihned rukama madla pustíme a celé tělo v stoj vzpřímíme.

Výsed jednonož. Po odrazu nohu skrčíme a nad sedlem v před provlekne, napneme a dosedneme. Jsme výsedem tím v sedu jízdo pobok.

Výsed obounož. Po odrazu nohy skrčíme, nad sedlem v před provlékneme a na sedlo dosedneme, nohy obě opět napnuvše. Sedíme pobok.

Skrěka. Po odrazu nohy skrčené nad sedlem projdou, při čemž rukama ihned madlo pustíme, co možno od nich odrazivše, čímž tělo poněkud výše dostaneme, kříž rychle prohne, nohy napneme a před koně doskočíme.

Půl kola skrěmo únožmo. Noha skrčená nad sedlem přejde, načež se napne a pohybem stranou (pravá noha v pravou, levá v levou stranu) pod rukou se podhodí napnutá zpět v původní polohu. Tělo evičejiho při tomto pohybu zůstalo stále pobok.

Půl kola skrěmo přednožmo. Koná se podobně jako předešlé evičení,

jen že když nohou skrčenou nad sedlem jsme přešli a ji opět napnutou pohybem stranou zpět přenášíme, tu musíme při půlkole v pr. půlobrat v pravo vykonati, kde noha nad koněm přechází, aby skutečně přednožmo nad koněm přešla, pak opět rukou madlo uchopíme a do polohy pobok se otočíme.

Půl kola skrěmo odbočmo. Z odrazu na můstku neb ze vzporu obě nohy skrčmo přejdou nad sedlem, potom napnuté obě stranou pod ruku se podhodí zpět do vzporu neb do stoje na můstek. Poloha stále pobok se zachová.

Skrěka do podporu v zadu. Nohy skrčené přejdou nad sedlem a ihned se opět napnou a kříž se prohne, čímž se octneme v podporu v zadu.

Skrěka s obratem. Po vykonané skrěce, však dříve, než na zem doskočíme, se rychle obrátíme za koněm.

Přeskok s dochmatem. Odrazíme na můstku pouze jednonož a na madla dochmátneme teprve když nohy již nad sedlem přešly. (Přeskok ten podoben obyčejnému skoku odrazem jednonož přes motouz do výše.)

Skrěka z prosta odraz jednoroč. Koná se podobně jako předešlé evičení, jenže rukama na madla nedochmátneme.

Výskok skrěmo po zpátku. Po odrazu před koněm se obrátíme, po obratu v levo pravou rukou přední, po obratu v pravo levou rukou zadní madlo uchopíme a chodidly do sedla vskočíme.

Výsed po zpátku jednonož. Po obratu před koněm jedna noha se skrčí a nad sedlem přejde. Po výsedu jsme obličejem před koně obráceni.

Skrěka na zad koná se z podporu v zadu.

Výskok dučmo. Nohama skrčenými vyskočíme chodidly na koně na

vnější straně paží. Nevypadá na koni na šir dosti úhledně, náleží spíše do evičení na koni na děl. Totéž platí o dučce.

Skrěka s obratem do podporu v předu. Po vykonané skrěce místo doskoku rychle se obrátíme a madla znovu uchopíme, čímž octnem se v podporu v předu za koněm.

Skrěka z prosta odrazem obounož. Po odrazu obounož nohy rychle skrčíme a přes koně tělo přenesse za koně doskočíme, aniž by při tom ruce se koně byly dotkly.

Skrěka po zpátku. Po odrazu před koněm rychle se obrátíme a aniž bychom v podporu v zadu se zdrželi, nohy skrčené nad sedlem za koně přeneseme a do stoje seskočíme.

Půl kola dučmo únožmo po zpátku. Začátek jako u výsedu skrěmo po zpátku jednonož, pak ale noha napnutá (ta, která vysedla) v pohybu stranou a nad koně pokračuje zpět do podporu v zadu neb stoje na můstek. Kůň jest po ukončení evičení za zády, obličej hledí před koně (v stranu rozběhu, můstku).

Podobně se koná též půl kola skrěmo přednožmo po zpátku, jenže provedení odpovídati musí podmínkám met přednožmo neb odbočmo.

Skrěka po zpátku s obratem. Po vykonané skrěce po zpátku, dříve však než do stoje seskočíme, rychle se obrátíme.

Výsed návlečmo (v pr.) Pravá noha přejde nad hřbetem únožmo, pak se skrčí za koněm a nad sedlem evičeji obrátí se v levo, při čem l. nohu, jež byla posud před koněm, napnutou nad hřbetem přenesse za koně, čímž umožní se vysednutí pr. nohou. Ruce byly již dříve při počátku obratu madla pustily. Po vysednutí pravou nohou jsme obličejem před koně obráceni (k můstku). Celé evičení musí vykonati se pohybem co možná rychlým.

Přeskok přípatmo. Po odrazu na můstku nohy pouze v kolenou skrčíme, jsouce při tom, kdy nad koněm přecházíme, v kříži prohnutí.

Skrěka po zpátku z prosta. Před koněm hned po odrazu rychle se obrátíme a skrčmo za koně doskočíme.

(Pokračování.)

Doba plesů.

Na všech stranách odbývají nyní jednoty naše maskární plesy aneb se k nim připravují. Těl. Jed. Sokol v New Yorku pořádá Sibirinky 3. března, k nimž vydala příležitostný list, jehož titulní stranu velmi pěkně ze vzácné ochoty nakreslil bratr Klír Jos., akademický malíř z Prahy.

O zvláště vydařených maskárních plesích tří jednot čicagských, jež odbývaly se 21. ledna, podává „Svornost“ následující zprávu:

Neslibovaltě věru jen tak zhola pořádající výbor Těl. J. Sokol, právě u každé příležitosti, že i tentokráte jich maskární ples vynikati musí v každém ohledu. — Vstoupivše do síně, byli jsme překvapeni jednoduchou, ale přiměřenou a celku vyhovující dekorací. Zvláště líbil se nám zelení obtočený čtverec kol hlavního světla, zdobený sokolskými monogramy a guirlandami. Rozumí se samo sebou, že panorama či tak zvané čicagské musijum a kukenaj hlavní těšila se pozorností. Tu dovedný štětec akadem. malíře p. Farského předváděl nám celou galerii žalostných a veselých „aufírůnků“ pozemského žití v českém národu. Z obrazů těch těšily se pozornosti zvláště „Zrazená Adriana“ — „Účel některých dram. spolků“, zvláště pěkný tak jako onen „V čem Češi vynikají“ — před soudy; „Naše brambory“, velmi případný a časový, tak jako „Staroslavná osmá warda“ atd. atd.

Pořádající výbor ozdoben čapkami „boodlerů“, jak patrně bylo, měl namahavou práci a tu zasluhuje si jen pochvaly. Na výboru nacházeli se tito Sokolové: Jos. Jurka, Franta Mencl, Karel Boehm, St. Halík, Mat. Fričák, Jan Němeček a Josef Šmejkal. Z počátku zdálo se, jako by návštěva měla býti slabší, než leta minulá, však udeřením 9. hodiny přilétli pojednou dva hezounci „andělčkové“, kteří přítomným šaškům přišli jaksi vhod, bylť jim již dlouhá chvíle. V tom ozve se síni hluk a křik: „Hoří! Hasiči jedou, stříkačku vezou“ a nežli jsme se nadáli, byla tu celá hasičská četa, která se zdála míti jen ten účel, aby „Amorkovi“ a „baletce“, jakož „Turkyňi“ kazila každý sebe menší zápal a oheň srdce. „Domina“ a „Sokolky“ vážně kráčely po boku „Ofelie“ a zarmoucené „Debory“, kdežto „Čechie“ měla co dělat, aby uchránila prapor svůj před sverepými „Němčičky“ — k tomu „Kanonýr Jabůrek“ hrál na svůj náramně „potrefenej“ kolovrátek a sděloval rovněž přítomnému „zpravodaji od českého žurnálu“ veškeré své příhody a nepříhody z „feleuku“, když u kanonu stál, zmiňuje se též o tom, že již za jeho doby měli „holubí poštu“, tak jako onu v plesu přítomnou. „Hokynářka z Bechyně“ držela se Jabůrka a to tak, že zdálo se, jako by s ním kdesi markytánkou byla bývala. Že jí

„Diblík“ nedal pokoje stále na ni pokřikuje: „Holka, pusť ty holuby!“ nechá se myslet. Tak bylo mezi přestávkami, kdy nadzmněné masky z ohromné té směsice zvlášť vynikaly. Byl to pestrý kaleidoskop, právě to kukátko, v němž jinak jednoduché věci oku rozmanitě se objevují — dokud nenastane demaskování. Jakých to mocných vzdechů, překvapení, úžasů a podivů následuje; jak mnohý z těch veselých lidiček se pak diví — ano pod škraboškou se snadno šašky tropí a maskární věru není nic jiného než pravý obraz tohoto světa — — — Hudba pana Čížka byla toho večera zvláště pěkná a hezky se to při ní tančilo. Co pak průvodu se týče, tu třeba všechnu čest vzdáti pořádajícímu výboru, který za pomoci akad. malíře p. Farského, zvláště pěkný vůz Kolumbův vytvořil. Masky byly velice zdařilé, ač nepoužito škrabošek. Též vůz umění, vědu a průmysl znázorňující, byl podařenou skupinou a evropský koncert věru že nemohl být lepší. Ples zahájen ovšem proslovem Karnevala (p. Adámka), načež teprve vlastní nastal ruch. Za nedlouho vybrána porota a ta rozdělila po zralém uvážení, aby masky, jež dostaly ceny již leta minulá, tentokráte vynechány byly, ceny jak následuje: 1. cena damská „holubí pošta“ (slč. Růžena Vrbických), 2. „Čechie“ (slč. Em. Bílá), 3. „španělská cikánka“ (slč. Růž. Barcalova), 4. hokynářka z Bechyně (p. Tom. Hejna); z cen pro pány pak 1. vůdce hasičské čety se stříkačkou a náradím (slč. Josefa Neraďova), 2. kanonýr Jabůrek (p. Ant. Vopat), 3. zpravodaj od čes. žurnálu (p. Ant. Seidel), 4. sedlák (p. Vojt. Lusk).

Naše známé pořekadlo „Myslí doví co je“ mohlo by se nejlépe potahovati na všechnu tu reprezentaci všech smíšených národů, všech barev i odstínů, která schází se pravidelně do sněmu, kterému zde my v obyčejné mluvě říkáme maskární ples. Každý spěje sem s tím pevným přesvědčením, že je tím neb oním, třeba divák to neb ono při své nejlepší vůli nemohl na něm vidět — a koho by divák považoval za nějakého panoše, myslí tento že jest největší historickou osobou, a ježto si se žádným tímto reprezentantem nechceme rozlít ocet, ani se nenutíme, abychom jmenovali ty, již v sobotu sešli se k veselému křepčení do Čes. Angl. Školy, kde odbývali svůj výroční sjezd pod protektorátem Plzeňského Sokola. Postačí, řekneme-li, že zde byla směsice velmi pestrá a že viděti bylo mnoho pěkných obleků, tak že zraky diváka měly na čem se pásti. Zvláštní pozornost však — to přec nesmíme opomenouti — poutala maska, představující spojení čtyř jednot sokolských. Nebudeme popisovati, jakým způsobem spojení to provedeno bylo, ale dovolíme si podotknouti, že pakli spojení zdejších je-

dnůt mělo by vésti k takovým výsledkům, jako bylo zde zobrazeno, budeme všeho spojení největšími nepřáteli. Ubozáci „spojení Sokolové“ nemohli se ani hnouti a kdežto vše bylo v proudu a jeden chtěl předstihnouti druhého — „spojené jednoty“ odpočívaly v koutě na dvou židličkách nemohouce sem ani tam, a pakli že přeci celá ta „spojenost“ odvážila se k pohybu, dovalila se nejdál k báru. A proto, byloti to zároveň znázorněním činnosti spojených jednot, byli bychom proti. — Veliké živosti plesu dodala selská svatba, jež se přihnala s nehorázným křikem a bavila přítomné zuamenitě. Vůdce téže byl p. V. Petřtyl. Pořádající výbor pobavil přítomné též mlhovými obrazy, historickými i komickými; poslední bavitel znamenitě, ale nezazlí nám výbor, když upozorníme jej, by pro příště volil vždy jenom obrazy komické, pro představení obrazů vážných naskytne se nám jindy dosti příležitosti. Porota pozůstávající z obč. Šlesingera, Šindeláře, Blechy, Uhlíře Em., Královce M., Pecivala a Kozojeda, rozhodla rozdati ceny následovně: 1. cena damská šicí stroj, lovkyně (paní Fr. Uhlířová); 2. cena jehlice a náušnice z českých granátů, polská šlechtice (sl. Mil. Koubova); 3. cena zlaté náramky, „Brazilie“ (sl. M. Pecivalova); 4. cena plyšové album, Indiánka (sl. M. Krušova); 5. cena konvice na kávu stříbrem kovaná, „robotáři“ (bratří Hlavové); 6. cena pletený košík, bába s nůši, jež však při vyvolávání nebyla přítomna. Pánům rozdány ceny následovně: 1. cena oblek v ceně \$50, strakonický dudák (p. V. Auštera); 2. cena hůl se zlatým kováním, středověký rytíř (p. Vác. Holec); 3. cena pouzdro na doutníky, „spojené jednoty čicagské“ (Sokolové Fiala Emil a Klaus V.), 4. hedbávný deštník, „dude“ (p. J. Holec), 5. cena česká dýmka, černochoch s „banjo“ (p. T. Cihlár), 6. cena 100 doutníků, „nedělní zákon“ (p. Veverka), pro skupinu určenou cenu obdržela ona selská svatba a dětskou cenu obdržely sl. Em. Kruchtova a sestry Herdovy, chlapeckou cenu malý houslista, vybírající na školu, malý Fiala. — Po rozdělení cen oddalo se vše bujnému veselí, jež vytrvalo až do rána. Návštěva vzdor vysokému vstupnému byla dosti četná a zásluhu o zdar plesu přičísti sluší výboru pořádajícímu, jenž vynaložil vše možné, by každý byl uspokojen.

Též Těl. Jednotou Sokol „Čechie“ pořádaný maskární ples sobotní znamenitě se zdařil. Návštěva byla neobyčejně četná a zdařilých masek bylo i tu hojnost. Za dobré hudby proudily v pěkně dekorované síni davy všech pronárodů v pestré směsici. „Osel“ družil se tu k „rakouskému důstojníku“, „texasský cow-boy“ celoval „krále Václava“, „železem obitý Žižka“ nechal si cítiti boty čicagským

čičičem, pražská šermířka bavila se se stíhlou vílou atd., byl to utěšený pohled na ten bavící se svět. Udeřením 12. hodiny vnešen do síně několika potvůrkami slavnostně vyšňořený princ Karneval, hudba utichla a tu za nejhlubšího ticha spustil řečený pohnutlivou řeč, v níž et. publikum mnoho možných a nemožných „věcí“ vinšoval.“ Po tomto „spíci“ zasedla porota, sestávající z pp. J. Hubky, K. Štulíka, V. Kudrle, St. Vrábka, V. Lisýho a H. Rudiše, a rozdělila jednomyslně ceny následovně: 1. damskou cenu obdržela pražská šermířka (sl. Marie Kobošova); 2. cenu „uhlokopka“ (sl. M. Křišťanova); 3. cenu „bohyně peří“ (sl. Marie Ksandrova). Z pánů počten byl první cenou „cow-boy“ (p. Martin Benjír), druhou cenu obdržel „rukochodce“ (p. Jos. Husák) a třetí „král Václav“ (p. L. Kolár). Mimo to udělena ještě jedna zvláštní cena pro skupinu oslů. Nenucená zábava potrvála až do samého rána a nezbyvá nám nic více, než gratulovati k zaslouženému výsledku plesu snazivým Sokolíkům strany severní.

Br. F. Krejčí, člen Čes.-Amer. Sokola v Chicagu, podává nám o maskárním plesu následující zprávu: V sobotu dne 14. ledna uspořádal Čes.-Am. Sokol v Chicagu maskární ples, který se též vydařil. Výbor plesový jednohlasně se usnesl pořádat ples bez vozů a průvodu a věnoval raději větší částku na zakoupení premií. Tyto byly vskutku velmi cenné a pěkné a nelze jinak, než zařazení toto schvalovati, neboť nutí se tím obecnstvo samo jaksi k volbě masek pěkných a charakterních. O 10. hodině vyhrnula se opona a princ Karneval, Sokol Rudolf Kapsa, jak jsme z jeho usmívající se tváře seznali, byl spokojen s velikou tou návštěvou a dal spokojenosti té také výraz v řeči své ne sice příliš dlouhé, zo to ale ze srdce vycházející, povzbuzuje shromážděné poloblázný k veselosti a zábavě nenucené. Však věru nemusel ani pobízet. Člověku diváků šla až hlava kolem od samého koukání jen na pestré masky vskutku velmi pěkné, a ty postavy dívek i paní v skvostný ponejvíce oděv zahalené, na rozmanitost masek mužských, na tančící tu stařenu hokynářku se švarným rytířem, tu andělíčka s pisákem škrobeným neb důdem prohnáným. A sotva že oko jeho spočinulo na postavě jedné, již mihla se tu druhá, třetí, čtvrtá atd. — jedna krásnější než druhá, a mezi touto vravou vážně si vykračoval Sněhulák, jakoby připomínati chtěl, že jeho je vlastně nyní panování; puvabné lovkyně občas ranami z ručnice přítomnost svou dávaly na jevo, strakonický dudák spustil známou: „Proto jsem se tak mladoučká vdala, bych dělat nemusela“ — inu pravý to Švanda dudák, tu zase Mexikán a texasský honec, prodavačka husí s celou nuší těchto „ptáček“, pražský virtlár s kotlíkem „hor-

kých“ křičí „Páreček“, skupina uherských cikánů s vozem a medvědem — všecko to, celá ta směsice, ihned se rozprchla na vše strany, aby v příští chvíli zas v klubko se zavinula, tu ušák zajíc schovával se za stromek, aby ho hajný neviděl, rak zavádil zase tu a tam klepety svými o rozkošnou nožku spanilé některé té princezny. Dívající věru by myslel, že nalezá se v některé ze zahrad Serailských, že skutečňuje se před zraky jeho některá z bájí „Tisíc a jedna noc.“ Pak představte si úkol těch nešťastných porotců, zvolených, by rozhodovali, které z masek uděliti první nebo druhou cenu. Věru úkol to nsnadný. Po dlouhém a důkladném uvažování vynesli rozsudek následující: 1. cena pro pány, zlaté hodinky, obdržel princ portugalský, Josef Holek; 2. cena, hůl se zlatým kováním, obdržela maska „zajíc“, p. J. Lang; 3. zlatý prsten maska „rak“, p. Čeněk Jeřábek; 4. toaletní náčiní, maska „čert“, p. Aug. Brejcha. Bylo-li rozhodnutí těžké u pány, tím těžší, což snadno k pochopení, bylo u dam. Rozleje-li si člověk ocet u pány, není to ještě tak zlé, jako rozleje-li si ho u krásného našeho pohlaví, jež tak nerado odpouští. Však i této úloze museli porotci dostát a tuto jest jich rozsudek: 1. cena pro dámy, zlaté hodinky, obdržela pí. M. Pittová, představující lovkyni; 2. zlatý řetěz, sl. T. Kovářova představující poštovní holubici; 3. zlaté náramky, obdržela pí. Pišová a sl. Kobzínova, představující andělíčky; 4. toaletní náčiní, obdržela sl. Anna Kaisrova, představující „Kleopatru.“ Z cen pro dívky obdržela cenu maska bohyně svobody, sl. A. Ledvinkova, 2. poslíčkové sl. E. Čivišova a A. Srnkova. Ze skupin obdrželi cenu uherští cikáni 10 dolarů. Takový byl výsledek úrady poroty, který též princ Karneval hned oznámil. Na to teprve za zvuků výtečné hudby Sok. Veselého se rozproudila nenucená zábava trávající až dlouho do rána. — „Chicagské Listy“ ze dne 17. ledna píší, že ples ten, jehož pořadatelé byli hlavně pp. Em. Uhlír, Fr. Krejčí, Fl. Holek, T. Vavřínek a J. Němec, byl zajisté jedním z nejpěknějších, jaké jsme posud zde viděli, a přísluší nejen výboru pořádatelcům, nýbrž Sokolu Čes.-Amer. vůbec všechna čest a chvála za vzorné a zároveň tak skvělé jeho uspořádání.

Ze St. Louis.

V posledním dopisu jsem psal, že se připravujeme na veřejné cvičení, ale neoznámil jsem o dalším. S veřejného cvičení sešlo, neb v tomtéž čase přišla zpráva, že u nás bude okrskové cvičení západních jednot. Na místě cvičení uspořádali jsme div. představení „Izak Loewy“, které se vydařilo znamenitě.

Na Sylvestra pořádali jsme soukromou zábavu pouze pro členy; zábava trvala až do bílého rána a zažili jsme zase

jeden pěkný večer. Žel však, že Sokolové dostavili se jen z poloviny. Pořádáme každého roku zábavu výhradně pro členy, neměli by tedy nikdy chybět a společně se pobavit mezi sebou.

Co se naší činnosti týče, abych pravdu děl, poslední čas nebyla taková, jaká má být; když ale ji posoudíme se strany jiné, berouce ohled k velké zimě, není to tak zlé. Přece jsme stále cvičili. Nyní opět naše tělocvična se hemží Sokoly a milé jest podívání, jak jeden druhého chce v tom neb onom výkonu předčít. Ovšem že většinou jsou to skoro samé nové síly, ale časem se z nich vyvinou bujaří Sokolové; mnoho zábavy máme s bratry Jos. Balounem a Karlem Trískou, kteří by neradi zůstali pozadu, ač objemná bříška jim trochu dělají potíž. Ano již i mezi sebou sázky dělají na ten neb onen výkon. Vedle nich co vzor našim mladíkům dodává odvahy náš nejstarší cvičící člen br. A. Vrána. Ač již 43 roky má na zádech, přec se pouští na stoje o rukou a překoty, jen to praští. Všichni si libují, že jim tělocvik svědčí, a též vždy se dostaví.

Četl jsem v posledním čísle našeho listu dopis od Sok. Kadlece z New Yorku, kde pojednává o spol. cvičiteli. Musím doznat, že má ryzou pravdu. Co se týče oněch čtvrtletních poplatků, měl dříve et. výk. výbor onen návrh předložit, že zamýšlí vzít spol. cvičitele. Zajisté žádná jednota by toho nepřipustila, by se poplatky snížily. V naší jednotě opřeli se též někteří proti snížení poplatku. Však přece se vědělo, že výk. výbor má dosti slušnou hotovost v pokladně; ale jakmile se ustanoví spol. cvičitel, zajisté nebude jednoho Sokola, jenž by se opřel, neb my chceme míti řádného cvičitele, zvláště an Sokol br. K. Štulík nyní jest ve Spojených Státech, jenž se zajisté postará o další. Tak na př. u nás v St. Louis se zdržel jen krátký měsíc, ale mohu směle tvrditi, že po odchodu jeho to jinak v tělocvičně vyhlíželo, než před tím.

Dále se musím zmínit, že odbýváme mima cvičebních večerů ještě 2. a 3. pondělí každého měsíce pořadová cvičení, tak že nikdo nemá výmluvy, že nemůže cvičit. Jeden každý člen bez rozdílu stáří jest povinen se dostavit.

Příští okrskové cvičení, jež bude u nás 17. června t. r., slibuje být velké, neb již i širší obecnstvo počíná se připravovat a s radostí bude pohlížet na statné syny našeho národa. Místnost, již výbor pronajal, jest krásná a nejpříhodnější jak pro Sokol tak pro obecnstvo. Jest to tak zv. „Concordia Park.“

Konečně se musím zmínit, že několik Sokolů pořádalo maskární ples, jehož výnos určen na zakoupení náradí ku cvičení. Návštěva byla velká a nám bude naši tělocvičnu zdobiti několik nových předmětů. Jen musíme na to hledět, by hodně zkusily sokolských paží a nestály nadarmo v síni, budeme je trýznit a mačkat, zvláště bradla, by musela na nás marikat.

Mnohému bude divné, proč jednota naše nepořádala letos maskární ples. Síní jsme měli pronajatou u německých turnerů, ale na poslední čas nám odřekli navzdor tomu, že výbor položil záruku, a v neděli nechtěl Sokol ples ten odbývat, tak se toho chopili činní členové a pořádali ples pro zmíněný účel. Tedy přece jen to z ruky nevyjde. Na zdar!

Václ. K. Tríska.

St. Louis, 31. ledna 1888.

SOKOL AMERICKÝ

Organ Sokolstva Česko - Amerického.

Vydává a rediguje Fr. Lier.

NÁKLADEM VÝK. VÝBORU NÁR. JEDN. SOKOLSKÉ

Vychází 15. každého měsíce

NEW YORK, 15. ÚNORA 1888.

Společný cvičitel.

S několika stran, od Sokolů i některých jednot dostalo se nám souhlasu v příčině opětného ustanovení společného cvičitele. Jeť zcela přirozeno. Sokol, jenž vnikl opravdově v život náš, jenž seznal jeho nedostatky i potřeby, musí nevyhnutelně přisvědčiti, že společný cvičitel prospěl by velmi jak jednotlivým jednotám, tak i celé Národní Jednotě Sok.

Však nejen jednotlivci, nýbrž i celé jednoty uznávají potřebu zjednáni společného cvičitele. Tak na př. Těl. Jednota Sokol Tyrš ze Cedar Rapids, jež dříve pro snížení příspěvků hlasovala, psala nyní po objasnění, co vlastně snížení příspěvků znamená, že záležitost tu znovu v úvahu vzala i že přeje si, aby společný cvičitel byl zjednan a příspěvky v té výši, v jaké jsou nyní, že mileráda bude odvádět. Též Těl. Jed. Sokol v New Yorku k návrhu svého cvičitelského sboru zaslala výkon. výboru žádost, by společný cvičitel opět byl ustanoven, ana toho nalehavá potřeba vyžaduje.

Jak jsme již v předešlém čísle „S. A.“ pravili, nevěříme, že jednoty byly by hlasovaly pro snížení příspěvků, kdyby byla jim předložena otázka v druhé formě, má-li se zjednat společný cvičitel neb ne. Jednoty slabší zvláště by jej potřebovaly. A jednoty silnější v tom vědomí, že podporování jednot slabších jest jejich povinností, již prikazuje jim láska bratrská, zajisté že by hlasovaly též pro společného cvičitele.

Chceme-li právem přikládati si jméno Sokolů, kteří sobectví znáti nesmí, nechceme-li, aby bratrství žilo jen v našich ústech a na papíře, musíme též něco činiti, čím bychom dokázali, že opravdovými jsme Sokoly, bratry upřímnými.

Mějme stále na paměti dobrou naši věc sokolskou, jež všem nám jest společná, jež všem nám nejvýše milá má být. Silním slabších jednot prospějeme Národní Jednotě Sokolské, prospějeme naší věci. Čím mohutnější bude Národní Jednota Sokolská, tím více bude moci podnikati i působiti blahodárněji v národním životě našem.

Než nejen stávající jednoty organizovati, nýbrž i nové zakládati mohl by společný cvičitel. Na mnohém místě dobrá jest půda k založení sokolské jednoty, chybí tu jen někdo, kdo by půdu tu vzdělal.

Národní Jednota Sokolská mohla by znamenitě vzrůst, kdybychom uchořili se pravých prostředků. Možnost je zde — žije tu Čechů na statisíce. Jedním z těch prostředků jest vydržování společného cvičitele. Zjednejme jej tedy!

Proč cvičíme.

Není snad ani možno upozorňovati Sokoly dosti často na to, proč vlastně cvičiti máme. Je smutnou skutečností, že převážná většina Sokolů našich ku cvičení má pohnutky jiné, než jaké by měl Sokol mít. Poznáme to ve cvičení snadno, ba často i slyšíme to vyjadřovati. Kdyby Sokolové, kteří cvičí neb cvičovali, vžili se v přesvědčení, proč vlastně cvičiti se má, zajisté jinak ve cvičárnách našich by to vypadalo.

Nejčastěji přivádí mladíka ku cvičení snaha po vyniknutí v obratnosti i síle, po vzbuzení obdivu. Na první pohled věc to nevínočká, v následcích svých ale Sokolstvu nezměrně škodlivá. Přivede-li mladíka jen tato myšlenka do cvičení, pak můžeme být jisti, že dříve či později cvičírnu opustí. Nemá-li schopností dosáhnouti té obratnosti a síly jako jiní, brzy jej cvičení omrzí a vícekrát jej cvičiti nespátříme. Domůže-li se však vyššího stupně dokonalosti ve cvičení, cvičí nějaký čas, někdy i několik let, dokud jiní jej nepřestihují, pak ale odstoupí a klidně odpovídá na „vavřínech“, kterých si byl dříve dobyl.

Jiní chodí do cvičení, že naleznou tam zábavu. Leč každá zábava se ovšední, tak i tato — a po čase marně ohlížíme se po těch, které jsme dříve pravidelně ve cvičení vídali.

Kdyby každému mladíku hned při nastupování cvičení důkladně se vysvětlilo, proč se cvičiti má, kdyby při každé příležitosti nepodněcovala se jeho „ctižádost“ jež ho žene k odvážným výkonům, kdyby přestaly řeči, dle nichž domnívati se musí, že provedení veletoce neb stoj o rukou jest účelem tělocviku, neměli bychom v jednotách našich tolik „vysloužilců“, neztráceli bychom tolik členů ze cvičení i z jednot.

Každému mladíku neb muži přistupujícímu k jednotě mělo by se vysvětlit, že cvičiti bude proto, aby zachoval si zdraví, aby nabyl větší síly, jež k přemáhání rozličných svízelných životních jest potřebnou. Potom, když častěji ve cvičárnách neb schůzích by se o tom promluvílo, přestalo by snad též ono přepínání sil, jímž mnohý člen, bažící po vyniknutí,

si škodí. Ve všem zachovati máme zlatou cestu prostřední: ani mnoho, ani málo. Cvičit máme silám svým přiměřeně, ale vytrvale, pravidelně. Mnozí lékaři, učenici a lidé vynikajícího postavení cvičí do vysokého stáří a jen tomu děkují za dlouhý věk svůj i za schopnost k plodné práci duševní.

Pamatujme si tedy, že cvičení není cílem, nýbrž jen prostředkem k dosažení a uchování nejdražších pokladů člověka: zdraví a síly.

O vlivu cvičení těla na celkový stav člověka.

V „Sokole“ pražsk. podává MUDr. Radim Krejčí.

Marné by bylo rozepisovati se o užítku tělocviku. Naše každodenní zkušenost, zvláště v nynějším krutém zápase o bytí a nebytí, nás učí, že neobejdeme se bez silných paží a vytrvalé houževnatosti fyzické.

Od doby starých Hellenů a Římanů, kde hlavní důraz kladen byl na vývin tělesný, až po naše doby, kde zhýčkanost a rozmazlenost společenská stvořila bytosti, zmalátněle životem se vlekoucí, kterým každé zavanutí větríčku, každé sebe menší namáhání způsobuje různých bolestí a píchání, až po naše doby napsáno bylo mnoho knih a pojednání o užítku tělocviku, jak se stanoviska lékařského tak i společenského.

Přihlíženo bylo z různých stanovisek ku cvičení těla. A jak všude se děje, tak i zde našli se odpůrci, kteří do extrémů hnali náhledy o užitečnosti neb škodlivosti tělocviku.

Jedni zavrhovali cvičení těla vůbec, dokládajíce, že denní fyziologické pobyrování dostačí zúplna ku udržování pružnosti těla — druzí přepínali cvičení tělesné a namáhali svaly své až do úplné únavy, kladouce váhu na to, že takovýto namáháním naučí se tělo vzdorovati všem možným překážkám, v životě se naskytajícím. Nebudeme dokazovati, že extremy všude škodí, tak zvláště při cvičení těla. V době naší, kde vyvinul se z cvičení tělesného také jednak sport, jednak řemeslo a prostředek ku vydělávání vezdejšího chleba, stupňuje se ovšem cvičení tělesné, spojené s krkolomnou odvahou ku výši značné. Nyní, kdy konkurence ve všem zaměstnání lidském úžasným způsobem se rozmnožila, kdy požadavky ku vezdejšímu životu vždy většími a většími jsou, nesmíme se diviti, když spatřujeme v cirkusech a při různých produkcích gymnastických výkony krkolomné i namáhavé, kterým obecenstvo již přestává se obdivovati a které přestává již chváliti.

Stává se někdy, že posuzují někteří lidé cvičení v jednotách sokolských dle toho náhledu, a domnívají se, že mají se snad vychovávat v jednotách našich clov-

nové aneb atletové. To však jest stanovisko mylné. Neboť nejedná se o to, vyvíciti v jednotách sokolských lidí, kteří by centy do výše zvedali, aneb krkolomná cvičení prováděli, nýbrž jedná se o to, aby mimo onen ideální směr vlasteneckého bratrství a rovnosti pěstován byl jarý duch ve svěžím, křepkém těle.

Mens sana in corpore sano!

Přihlédněmež nyní poněkud ku hybnému ústrojí našeho těla. Všechny pohyby aktivní vykonává svalstvem, vůli naši podrobeným. Svalstvo toto od svalů z naší vůle vyjmutých se různí zvláštním mikroskopickým způsobem. Svalstvo, naší vůli nepodrobené, jest složeno ze samých buněk vřetenovitých, stejnoměrně vedle sebe položených a nazývá se proto svalstvem h l a d k ý m. Jest to ku př. svalstvo stěn žaludečních, měchýře atd. Žaludek i mimo naší vůli se ztahuje a roztahuje.

Svalstvo pak, naší vůli podrobené, jeví se v mikroskopickém obraze jako jemná vláčénka, vedle sebe těsně uložená, která jsou na přič pruhoaná, proto nazývá se toto svalstvo na rozdíl od prvního přičně pruhoaným. Toto pruhoání jest vytvořeno tím, že dotýkají se dvě vrstvy hmoty svalové, různé hutnosti, které schopny jsou ztahovati a roztahovati se. Toto ztahování a roztahování se jevných oněch prvků svalových, popudy našeho mozku ovládaných, způsobuje zkrácení aneb napnutí svalů našich.

Svalstvo pak rozloženo jsouc na kostře tím způsobem, že připíná se vždy jedním koncem svalu na jednu kost, druhým pak přepnuto přes kloub některý na kost jinou, působí skrčením neb natažením svým, že končetina se ohýbá neb napíná a břemeno nějaké na konci páky takto utvořené se nalézající, se zvedá aneb klesá. Leží ovšem na bíledni, že čím budou svaly silnější, t. j. čím mohutněji se budou skrčovati neb natahovati, tím větší tíži zvednou neb odpor překonají.

Křehké tělo lidské, dozrávajíc tolik útrap, stíženo bývá dosti často onemocněním našeho hybného apparatusu aneb podporné jeho části, kostí. Podotýkám zde úrazy najmě zlomeniny kostí, které přiházejí se při pádu aneb jiným nahodilým způsobem. Při zlomenině kosti vyšinut jest sval z činnosti, poněvadž ztratil opory své. Končetina pak visí ochablá, bezvládná, nemluvě ani o tom, že bolestí způsobenou samovolně se chrání každý stížený končetinou pohybovati. V y m k n u t í m z kloubu kteréhokoliv na končetině pošnuje se osa kloubní z původní polohy a zaklíněním se hrbolků a prohlubinek kostí v sebe zabraňuje pohybu končetiny. Jindy chorobné výrůstky na kostech neb v okolí jich zabraňují pohybu končetiny. Taktéž silné zjizvování kůže a slabších vrstev, hlavně po spáleninách, má za následek nehybnost končetin.

Následkem všech těchto různých nemocí aneb úrazů bývá úbyt svalstva na dotyčné končetině. Jest tedy patrné, že nečinností svalstva ubývá, kležto prací svaly mohutní. Nejlepší toho důkaz máme na svalstvu srdce. Nastane-li totiž v některém průchodu srdečním aneb na chlopních jeho překážka, musí srdce, aby tuto překonalo, velmi úsilovně se stahovati, následek toho jest, že srdce značným způsobem zmohutní, z b y t n í.

Takovéto mohutnění svalstva trvá jen do určitého stupně, potom nastávají různé pochody, zvláště u svalstva srdečního, t. j. propadne přeměně tukové, tím stane se svalstvo lomivým a přivádí katastrofu — smrt. Však svalstvo ostatního těla taktéž jen do jisté míry mohutněti může a následkem toho schopnost člověka k jistým výkonům jenom do určité míry stoupati může. —

(Pokračování.)

H l í d k a.

— K závodům písemným od posledního měsíce žádný Sokol se nepřihlásil — zastává tedy dosud pouze jeden účastník. Výbor ustanovil lhůtu do května — přibude do té doby ještě některý?

— Těl. J. S. Tyrš v Cedar Rapids vyjednává o spojení s tamním druhým sborem sokolským, jenž při Nár. Jed. Sok. není. Přejeme, by vyjednávání korunováno bylo zdarem nejlepším.

— Někteří členové Těl. Jed. Sokol v New Yorku zamýšlí působiti mezi Slováky v městě i v okolí o založení tělocvičné jednoty. Nelze jinak než snahu tu schváliti. Širme sokolskou myšlenku mezi Slovany prostředky všemožnými.

— Dívčí Těl. Sbor v New Yorku odhodlal se převziti cvičení malých děvčat, jež dříve cvičena byla členy jednoty newyorské. Za tím účelem vydáno již svolání, by děvčata hlásila se k zápisu. Cvičiti se má v dolejší i v hořejší městě. Na zdar!

— Společná cvičení blízkých jednot jsou nejspůsobilejší k vzájemnému seznámení se členů i k probuzení bratrské lásky. Cvičení taková pořádati usnesly jednoty New-yorská, Morrisanská a Dutch-Killská každého čtvrt roku. První cvičení společné uspořádáno v Dutch-Kills, příští má být v Morrisanii.

— Připomínáme opět jednotám i bratřím, že dobře by učinili, kdyby v hojném počtu předpláceli na časopis „Sokol“ pražský, jenž novým rokem dvojnásobně byl zvětšen. List tento má pro nás výbornými svými články cenu trvalou. Předplatné jest mírné, pouze dolar ročně.

— Tímto oznamuji výsledek volby, jež odbyvána byla 1. ledna 1888 Čes. Am. Sokolem v Braidwood, Ill., pro tento rok:

Hynek Pošta, starosta; Jan Tomek, tajemník; Jos. Schleder, jednatel; Vojta Koča, účetní; Václ. Červenka, pokladník; Jakub Honzík, náčelník; Frant. Krahulec, dom. správce; Jan Čunat, cvičitel. — Provolávám jim hromové „Na zdar!“

W. Elhenický.

— Z jednot západních, jež účastnit se mají tento rok okrskových závodů, teprve jednoty chicagské, pak milwaucká a cedar-rapidská poslaly výkony k závodům těmto. Výboru na tělocvik, jenž výkony přijímá, nelze již déle čekati, než do 15. března (jak na jiném místě uveřejněno). V ten den uzavře se lhůta pro přijímání výkonů a tyto dají se do tisku, načež na zvláštním archu budou západním jednotám zaslány. Proto nechť jednoty, jež dosud výkony neposlaly, si pospíší.

— Z mnohých stran žehráno bylo již častěji na to, a sice právem, že v našich cvičárnách spíše jest slyšeti řeč anglickou než českou. Náčelník i cvičitelové, jiniž dozor ve cvičárnách svěren, měli by častěji připomínati členům, že nacházejí se ve cvičárnách s o k o l s k ý c h, tedy českých. Známe dosti Sokolů, již, ač jazykem anglickým dobře vládnou, přece ve cvičárnách jen česky mluví. Tak měli by jednati všichni. Cvičárny naše mají míti ráz čistě český — zde má se též vychovávat mládež v národním vědomí, má se jí jasno představit, že nachází se ve společnosti české. Jen tak vychováme si dorost schopný hájení a udržování českého života zde.

Zprávy z Čech.

(Nová jednota sokolská) zaražena v Nuslích u Prahy.

(Vypsání cen.) Vydavatelstvo a redakce pražsk. „Sokola“ majíce v úmyslu povzbuditi literární činnost tělocvičnou vypisují 2 ceny po 5 dukátech na nejlepší původní pojednání z technického a povšechného odboru tělocviku. Lhůta končí 1. květnem r. 1888.

(Župa krkonošská) vydala tiskem „Přednášky konané na kursu cvičitelském Sokolské župy Krkonošské r. 1887.“ Přednášky obsahují cvičení prostná, sestavená pilným náčelníkem župy krkonošské br. J. Jandourkem. K textu na zvláštním archu připojeno množství vyobrazení, jež představují rozličné pohyby a polohy těla a jeho jednotlivých částek v prostocviku.

(Sokol Malostranský v Praze), jenž před nedávnem byl založen, odbýval 9. prosince ustavující schůzi u přítomnosti 92 členů. Starostou zvolen JUDr. Eugen Eiselt, náměstkem MDr. Karel Mrázek a náčelníkem Čeněk Holas, učitel tělocviku na městské škole střední. — Ve schůzi proneseno několik řečí svědčících o upřímné lásce k věci sokolské, jež přijaty s nadšením.

(Důležitou schůzi) odbýval 20. listop. v Choceň výbor župy vých. Čech společně s technickou komisí, náčelníky a cvičiteli. Mezi jiným jednalo se o to, mají-li být cvičení prostrná při župních cvičeních nahrazena cvičením s kužely. Po delší debatě rozhodnuto podržet obojí. Program cvičení župních sestaven následovně: 1. Cvičení prostrná, 2. cvičení družstev, 3. cvičení s kužely, zápas, šerm, vzpírání břemen, 4. cvičení družstev (změna nářadí), 5. volná cvičení cvičitelů. Cvičení prostrných účastníci se musí každý cvičící, ku cvičení s kužely přistoupení může jen ten, kdo si přeje. — Župní cvičení odbývají se má 15. července. — Župa vydáváti bude vlastní svůj list — věstník Sokolské župy východních Čech.

(Jubileum čtvrtstoletí) svého založení oslaví způsobem nejdůstojnějším v první polovici měsíce srpna roku příštího tělocvičenská jednota Sokol v Plzni; bude to významný svátek nejen pro Sokolstvo zvláště, nýbrž důležitý pro český západ vůbec, neboť ač Sokol po dlouhou dobu netěšil se na českém západě přízni té jak všady jinde, přece poslední leta mocně vzpružila se i zde myšlenka Sokolská, čehož důkazem zaražení nových jednot v Klatovech, Nepomuku, Přesticích a poslední dobu i v Plzni; bohda že slavnost ta probudí k novému životu jednoty Horázdlovickou a Sušickou takřka již dřímající. Výbor „Sokola“ plzeňského již nyní ustavil slavnostní odbor a práce přípravné již počaly; slavnost rozvržena na tři dny a sice první den velká národní slavnost, druhý den závodnické cvičení a třetí den velký výlet na Šumavu. Dá se očekávat, že v dny ty slétne se velká družina sokolská nejen z celých Čech ale i z družné Moravy v král. českou Plzeň a tak opětně ukáže světu onu osvědčenou vzájemnost slovanskou.

(O novém starostovi) Sokola pražs. píše list „Sokol“: O valné hromadě dne 7. prosince 1887 zvolen starostou Sokola Pražského br. Gabriel Žižka, vlastník továrny na mlýnské kameny. Nově zvolený starosta pochází z vážené a zámožné rodiny Pražské. Narodil se 24. března r. 1833, a již r. 1867 zvolen do zastupitelstva obce Pražské, kdež až dodnes blahodárně působí vynikaje praktickým rozhledem, uznání hodnou rázností a obětavostí, nešetře ani času ani prací pro blaho obecní. Jmeno Gabriela Žižky souvisí úzce s dějinami Sokola Pražského, on stál u kolébky jeho, on přítomen byl oněm prvním výbuchům všeobecného nadšení, jež v lidu českém vyvolala idea sokolská, a zůstal povždy jemu věrným členem. Žižka byl nejbližším přítelem Fuegnerovým, jemu vždy po boku a hotov ke službám věci sokolské. V letech těch konal on vděčnou službu poradatele oněch jarých, zdravých zábav, jež Fuegner druhým svým pořádá

val a pomohl i k uskutečnění Fuegnerova návrhu na uspořádání českého maskarního plesu, oblíbených nyní Šibřinek sokolských. V r. 1863, tedy ve druhém již roce trvání jednoty, povolán byl Gabr. Žižka do výboru správního. Však brzy nalezly naň úkoly vážnější. Po smrti Fuegnerově, který s bezpříkladnou obětavostí peněžní poměry spolkové urovnával, hrozila mladé jednotě převzetím tělocvičny povážlivá krize peněžní a nebezpečí ztráty vlastního stanu. Josef Mueller vypravuje o tom v dějinách Sokola Pražského (Památník S. P. str. 100.) následovně: „Několik jen dní po smrti starosty vymohl známý po Praze upír, Edv. T—ý, soudní rozkaz na zaplacení směněného dluhu 2000 zl. S tím přikvapil o 11. hodině dopol. Dr. T. Černý ke Gabrieli Žižkovi sděluje mu, že částka tato do 2 hodin odpoledne složena býti musí, jinak že provede věřitel exekuci na tělocvičnu. Bratři Dr. T. Černý, Gabriel Žižka a zesnulý již Josef Šíma, kamenník, složili okamžitě svou hotovost. Bylo to pouze 1500 zl., scházejících 500 zl. vypůjčeno prostřednictvím br. Aloise Kadeřávka. Skutek tento zasluhuje tím většího uznání, poněvadž bratři tito celý stav věci neznali a částku tu na odvrácení první této rány takřka slepě obětovali. Další kroky k získání budovy provedla zvláštní komise, z bratří Dra. Tomáše Černého, Dra. Rud. Bílého, Václava Černého, Dra. Miroslava Tyrše a Gabr. Žižky, která převzala obtížný úkol obcházení zámožné občany a žádati je za subskripci na půjčku, ze které by hrozivé vypověditelné dluhy na budově zjištěné zapraveny býti měly, což se i podařilo.“ Tak stal se Gabriel Žižka nejen spoluzakladatelem, ale i spoluzachráncem Sokola Pražského a zůstal jemu až do dnes nejsvědomitějším přítelem a rádcem, zejména kdykoliv peněžní otázky řešiti bylo. Jeho horlivým a neúporným přispěním sebrány i značné částky na vystavění pomníku Fuegnerova v Olšanech a pomníku Žižkova na poli Pribislavském. Od r. 1864 zastává G. Žižka úřad správce tělocvičny, kteráž jeho péčí zachována a zvelebona v míře všeobecně uznané a moderním požadavkům vyhovující. Šlechtnost, obětavost a ryzá poctivá mysl vlastenecká postavila jej právě v čelo jednoty a jsme přesvědčeni, že on povede ji po příkladě jasných vzorů svých ke cti a slávě Sokolstva a zdaru národa.

D O P I S Y .

Chicago, 4. února 1888. — (Z Plzeňského Sokola.) — Čím dále tím více cvičirna naše se plní mladým dorostem, že hnedle bude v pravém smyslu přeplněna. Rodiče počínají uznávat konečně důležitost tělocvičny a proto také neváhají dítky své do tělocvičen posílati. Nyní jest čilý ruch mezi nadějnými sokolčaty obojího pohlaví, neb se připravují k veřejnému vystoupení, které se bude odbývat dne 18. března t. r. pod vedením

br. K. Štulíka. Zde zajisté každý z rodičů pozná nejlépe, jaký účinek má tělocvičny na každé dítě, které ho pěstuje.

Co bratr Štulík zastává místo společného cvičitele, přibývá u nás stále více žáků — důkaz to, že jsou cvičení dokonale, svědomitě a obezřetně a proto s chutí a veselou myslí lnou k cvičírně, kde se jim dostává toho nejlepšího léku tělesného. Br. Štulík vynasnažuje se všemožně, aby cvičení bylo co nejdůstojnější a nejskvělejší a zajisté že také bude, neb dobře známe jeho poctivou a svědomitou snahu o povznesení a rozšíření Sokolstva. Žáci, kteří jsou péčí jeho světleni, budou v pozdější době pro sokolské sbory pomoci vydatnou a nepřestanou lnouti k sokolským sborům — poněvadž láska k tělocvičnu jest jim od nynějška vštěpována do jejich mladých srdcí. Bude to zajisté radost, když vystoupí na veřejnost 130 Sokolů a Sokolůk, aby dali důkaz své vycvičenosti. Jeden občan zdejší, který posílá k nám do cvičení čtyry dítky, vyslovil se mi oněhdy, řka: „Vidiš, příteli, já posílám do cvičení 4 dítky, a kdybych jich měl více spásobilých ku cvičení, tak bych všechny posílal, neb vím, že tělocvičny jest pro ně tou nejvčetnější lékárnou. Dokud nechodily do „sokolovny“, stále některému něco scházelo, stále některé potřebovalo léky, ale co pěstují tělocvičny — jako by uřal — jsou zdravé, veselé a chutná jim jíst tak, že by hřebíky snědly. Já se divím, že někteří rodiče dosud nepřišli k náhledu tomu, že tělocvičny je základem zdraví pro dítky.“ Ovšem, kdyby takto smýšlejších občanů bylo více, zajisté by sokolské sbory dnes stály na vyšším stupni a byly by více uznávány a váženy.

Mezi staršími bratry panuje též ruch, neb se silně připravujeme na přeborné cvičení západního okrsku, a chodí to ve cvičírně jako „na drátkách.“ Cvičíme ve 4 četách silných, o 60—70 cvičencích, a držíme se přísně soustavy a pořádku, který br. Štulík u nás zavedl. Již jsem se několikrát byl zmínil, že nemáme cvičit jen proto, abychom se stali nějakými „hledanými kumštýři“, a když se některý bratr naučí o nějaký výkon více a není v takovém družstvu, v jakém by býti chtěl, již počiná tu a tam brojit, a dělá to marnou nebžost ostatních. Cvičíme v jakémkoliv družstvu, jenom když cvičíme své tělo; v nižším družstvu právě tak dobře cvičíme jako v družstvu přednějším, nač tedy bažít po povýšení.

Že skutečně zažije člověk ty nejblazejší chvíle ve cvičírně, zajisté mi každý bratr, který ji navštěvuje, přisvědčí. Kdybychom byli sebe více smutnějšími a kdyby nás něco sebe více trápilo, a mysl naši trudilo, vždycky, jakmile vkročíme do cvičírny mezi své bratry, rázem onen trud s nás spadne a my zapomínáme v chvílích těch na všechno a jen oddáme se tomu pravému sokolskému ruchu. Zejména šťastné chvíle zažije Sokol ve cvičírně, kde všichni se bratrsky milují a se bratrsky snášejí. Bratrstvího jednání zajisté nikde nenalezneme, leda ve cvičírně. V schůzích se často ta bratrská láska pošoupne stranou a hledí mnohdy jeden druhého tak „strhat“, že je to mnohemu až nemilé. Proto by ti starší častěji se měli stýkati, aby si trochu „zvykli“ a k sobě pak více bratrsky lnuli. Bratr jeden u nás, již starší, který cvičení navštěvuje, má již tři dítky a vyslovil se následovně o svém navštěvování cvičírny: „Bratři, mám již tři dítky a kdykoli přijdu mezi vás, cítím se tak, jako kdybych byl svoboděn, a tomu ruchu sokolskému jsem tak přivykl, že s těžší bych tak brzo mohl odvyknouti.“ A takových nás je dost, kteří bychom těžce odvykali.

Dne 30. ledna byli jsme pozváni, abychom vystoupili při velkém závodnickém cvičení mezi Američany, a sice v „Casino Gymnasium.“ Br. F. Pečival tam častěji dochází a tu jeho prostřednictvím dostalo se nám té cti, vystoupiti před americkým obecnstvem. Bylo nás asi devět s bratrem Štulíkem v čele. Cvičili jsme na hrazdě a na koze,

na kterou Američané nevědí jak skočit, neb cvičení na koni a na koze jest málo u nich známo, až teprve co br. Pecival tam dochází, počínají se od něho seznamovat se cvičením našim. Když jsme kráčeli na cvičišť, strhl se ohromný tleskot od obecnstva, které dosud nevidělo cvičit v řadách, než jen ty americké sporty. Profesor Miller, náčelník v Casino Gymnasium, představil br. Štulika co profesora sokolských sborů a po představení tom cvičili jsme na koze. Každý výkon byl skoro odměněn bouřlivým potleskem. Pak jsme cvičili na hrazdě, po cvičení pak odešli jsme ze cvičiště, ale obecenstvo tak bouřlivě tleskalo, že jsme museli vystoupit znovu a cvičit na hrazdě. Zvláště náš „Kulda“ se jim líbil. Američané nejsou zvyklí vidati takto cvičiti a proto se jim to velmi líbilo. Ihned byl požádán br. Pecival, abychom vystoupili také dne 1. února v nové tělocvičně mezi Američany na 39. ul., a také jsme tam přijeli a sice s jinou četou. Tam jsme cvičili na koni na šif a na bradlech. I zde odměněno bylo vystoupení českých Sokolů bouřlivou pochvalou.

Anglický časopis „The Call“ přinesl o tomto cvičení dlouhou zprávu, v níž jmenuje Sokoly „Bohemian Wonders“ a já vyjímám ze zprávy té následující: „Otevření velké tělocvičné budovy spolku amerického „Oakland Rifles“ oslavilo se cvičením a zápasením, k němuž byli pozváni i čeští Sokolové, kteří byli těmi nejprvnějšími a nejlepšími mezi všemi ostatními. Sokolové ti náleželi ku spolku „Plzeňský Sokol“, který čítá okolo 150 členů. Jejich pohyby a výkony a jejich vyvinutost a síla byly skutečně nanejvýše obdivuhodny a všichni prováděli stejně ty nejodvážnější výkony na nářadí.“ — Ku konci pak zmíněný list praví: „Program onoho večera skvělého ukončil se přetahováním mezi čtyřmi americkými athlety a čtyřmi českými Sokoly. Američánům bylo to velice divné, že čeští Sokolové nemohli přetáhnouti ty nejzručnější athlety americké a znaménko určovací dálku od cíle bylo stále v stejném místě, neb žádná strana povoliti nechtěla.“ — Pak praví list ten, že Sokolů bylo všech na počet osm, které vedl br. Pecival Franta.

My vystoupili jsme tam ne snad k vůli tomu, abychom se pochlubili, nýbrž proto, abychom je seznámili se soustavou tělocviku českého a dali jim na jevo, že jsme daleko před nimi, co se přetahování tělocviku soustavného týče. Tím zajisté že budou mít Američané o Čechách zcela jiné ponětí, než jak dosud měli. Br. Pecival již je přivedl k tomu, že cvičí již žáci v družstvech na nářadí a prostocviku dle soustavy naší. Dobře řekl jeden Američan, který při otevření nové cvičirny řekl, že nikdo se nemůže počítat za skutečného turnéra, který necvičí na všem nářadí. Tím myslil ovšem, že ty sporty jejich hloupé a mnohdy i nebezpečné nejsou žádným řádným cvičením. Za nějaký čas zajisté že Američáni přivyknou našemu tělocviku a sport úplně odhodí.

V posledním čase začíná se mezi námi jevit činnost o spojení zdejšího nejnovějšího spolku sokolského Těl. J. Praha se sborem našim. Možná že ke spojení dojde již tento měsíc. Bratři u nového sboru učinili dobře, že chtí se s námi spojit, neb spojenými silami se mnohem více dokáže než jednotlivě. Byl by náš sbor pak o mnoho silnější a my bychom mohli snahou pomýšlet na zbudování si pohodlné cvičirny, kterou bychom nutně potřebovali, neb nynější místnost nám skoro nepostačuje. Již dávno jsme mohli něco začít, kdybychom jen všichni chtěli, a mohli jsme již míti svou cvičirnu, neboť „když se chce, všechno se může“, ale když jeden chce a druhý ne, tu ovšem se nic nedokáže. Kdybychom měli dnes svou vlastní cvičirnu, měli bychom do budoucnosti ty nejkrásnější vyhlídky, co se vychovávání mládeže týče. Mezi našimi staršími bratry nyní začíná se ujmát myšlenka na postavení nějaké cvičirny. I kdyby do toho peníze půjčili — vždyť by je neza-

hodili, zůstal by za to majetek a pak mohli by směle říci: „Zde, bratři, našim přičiněním postavili jsme si cvičirnu!“ A bylo by to vždy upomínkou slastnou a takové bratry, kteří se vynasnažili postaviti útulek mladého junáctva. Můžeme si vzíti na příklad Němce, kteří staví ty nejkrásnější turnéřské síně — na dluh a nebojí se toho, proč my bychom se toho báli — vždyť v šichni bychom se přičiňovali, aby se nám účel náš vydařil. Držme se úzce hesla „Mužně v před!“ a pak zajisté líknavost naše ustoupí a my různě a po sokolsku přikročíme k dílu tak vznešenému.

Dívčí tělocvičný sbor též stále pokračuje a děvčat přibývá do cvičení víc a víc a tuží se znamenitě, což jim jde jak náleží k duhu. Často se vyslovují, že nikdy nezapomenou na ty chvíle blažené, jež zažily ve cvičirně, kde se jak náleží pobavily, a slibují, že stále budou choditi do cvičení, dokud budou moct, totiž dokud nevstoupí do toho stáří, kde jim nastává jiná povinnost. Cvičeny jsou svědomitě a hledí se pouze k tomu, aby těla svá jak náleží utužila. Cvičitel jejich byl dne 12. ledna obdařen od cvičících sester krásnou toaletní skříni s náčiním k holení. Sestra Anna Pecivalova vřelými, srdečnými a dojemnými slovy mu ji odevdala, načež on, jsa velmi překvapen a dojat nad pozorností sester Sokolek, děkoval, že povždy mu bude dar ten vděčnou upomínkou v letech pozdějších.

Cvičitelský sbor náš odbývá schůzi každých čtrnáct dní za předsednictví br. Štulika a schůze ty bývají ukončeny vždy vzpomínkami blahými na drahou naši vlast, a tu vždy, co jsme tam nebyli, rádi posloucháme bratry vyslance, kteří nám s radostí vše vypravují. Upomínky ty jsou rozličné, dojemné, veselé i truchlivé. Zažité chvíle v staré vlasti v objetí bratrů Sokolů a v kruhu sličných českých děv vždy jsou první na řadě. Tím máme pěknou zábavu a kdyby celý sbor náš odbýval nějaké schůze zábavní, mělo by to zajisté vliv dobrý na všechny členy. V takovýchto schůzích pohovoří si bratři o všech věcech, které jsou vhodné právě k tomu, a pobaví se bratrsky jeden s druhým atd. Schůze ty mohly by se odbývati v neděli odpoledne, a poněvadž mnozí často jinde hledí nedělní zábavu, s radostí by šli do zábavy takové. Kdyby všichni bratři se takto scházeli občas a pohovořili si o potřebách sborových, zajisté bychom byli na tom mnohem lépe.

Jestli pak někdy dojde ku spojení našich jednot sokolských? To jest otázka velmi těžká. Zde by se opět mohlo říci: „Kdyby se chtělo, mohlo by se!“ No, začněme už přeci něco, vždyť by to bylo pro náš národní život velmi prospěšné. Uchopme se toho a poznejme jak to půjde! Na zdar!

Jos. L. Voborský.

Chicago, 22. ledna 1888. — Česko-Americký Sokol na svátky pořádal divadlo „Loketský zvon.“ Návštěva byla hojná a hra ucházející.

Na Nový rok pořádaly naše sestry Sokolky ples ve prospěch zakoupení nového praporu. Návštěva nebyla silná, avšak ucházející. Každý, starý — mladý, musel tančit, kdyby i nechtěl, neboť naše Sokolky se o to jak náleží postaraly, aby nikdo nevystál jámu. A byla to také podivná na ta děvčata; každá s úsměvem se rozhlížela, by si nějakého Sokolika vyhlídla na taneček. Tu a tam se zpívalo „Hoj Sokolici, mužně v před!“ a tak to trvalo až do rána. Podotknouti musím, že naši staří Sokolové se tam ani neukázali.

F. Krejčí.

(Zpráva o maškarním plesu nalezá se na jiném místě t. l.)

New York, dne 7. února 1888. — První společné cvičení, které pořádala jednota naše s vákolními je notami Dutch-Killskou a Morrisanskou, bylo velmi slabě Sokoly navštíveno. Sokol Dutch-Killský zastoupen byl čteně členy svými, z Morrisanských Sokolů nedostavil se žádný a z jednoty

naši dostavilo se do cvičení asi 35 členů, zajisté velmi malý počet proti mohutné jednotě jako naše jest. Po druhé hodině zahájeno cvičení společně prostocvikem pod vedením náčelníka jednoty Dutch-Killské, br. Štefka, a provedeno bylo dosti dobře.

Po prostocviku cvičeno na nářadí; hrazdě, bradlech, koni na šif a v kruzích. Též i cvičení toto, které ve 4 silných družstvech bylo prováděno a čtyřikrát měněno, vykonáváno bylo s chutí vytrvalou a viděti bylo, že každý účastník tohoto cvičení se tužil ze všech sil.

Podotknouti musím, že cvičení společně přivábilo do Dutch Kills mnoho obecenstva, které pilně sledovalo výkony statných Sokolů. Po společném cvičení sešli se Sokolové v tělocvičně zase, načež starosta Sokola Dutch-Killského, br. Truneček oslovil bratry Sokoly a děkoval jim slovy upřímnými za jejich součastnění se cvičení společného a vyslovil se zároveň, že v příštím společném cvičení zajisté žádný Sokol scházeti nebude. Ku konci řeči své, která pochvalou provázena byla, vyzval Sokoly shromážděné, aby společně pronesli připítek příštím lepšímu zdaru společného cvičení, jež pořádáno bude v měsíci dubnu t. r. v Morrisanii. Rázem zvedli Sokolové sklenky své, naplněné ležákem z pivovaru českého a ze všech hrdel statných Sokolů ozvalo se hromové „Na zdar“ příštímu společnému cvičení v Morrisanii. Na to ujal se slova náš Sokol Aug. Tesar a vyzýval Sokoly k další práci na roli národa našeho a dokazoval, že Sokolové mají nejen tužbu k své vlasti, ale také i duševně se vzdělavati mají. K cíli tomu napomáhati mají společná cvičení, která nás naučí poznati všechny bratry jednot vákolních, s nimi se těšit a baviti a k příštím podnikům společně napomáhati. Řeč jeho potkala se zajisté s účinkem dobrým, neboť i tentokrát zavznělo prostorným sálem hlučně „Na zdar“ práci sokolské v nové naší vlasti.

Na to přednášky i různé zpěvy střídaly se sborově i jednotlivě a když již nádešel pozdní večerní čas, vraceli jsme se k domovu a jeden druhého navzájem ujišťoval, že podobný den bratrské zábavy s touhou očekávati bude.

Mnozí Sokolové myslili, že společné cvičení pořádáno bylo výhradně pro kapsu hostinského a proto se nedostavili, mnozí zase raději kartami neb kulečnickem drahý čas promarní, vymlouvajíce se, že cvičení podobná s vydáním spojena jsou; já však jsem náhledu toho, že každého Sokola jest nejpilnější povinností dostaviti se k podnikům podobným, obzvláště v neděli, kde žádný vymlouvat se nemůže, že práci by ztratil, neb má-li Sokol vážnosti a účty si vydobýti, musí vždy v plném počtu se dostaviti, neb jen vystupováním v pravé síle své vždy nových a nových stoupenů v řady své získáme, a tím nejen sobě, ale i všemu českému lidu v nové vlasti vážnosti dobudeme. Zvláště cvičitelům připomínám, pakli že chtějí, aby členové svěřených jim čet do jednoho se dostavili, nesmějí též oni na svých místech scházeti, neb při společném cvičení marně jsme několik našich dobrých cvičitelů hledali.

Zábavní výbor náš napíná veškeré síly své, aby v příštích šibřinkách našich byl vypracovaný program proveden co nejlépe, a zajisté pakliže se rovnají nynější trudné poměry Čechů new-yorských, budeme míti návštěvu velikou. Necht' všichni Sokolové agitace se součastní, tak aby šibřinky tyto byly nejlepšími ze všech, co kdy Sokol náš pořádal.

Obě cvičirny naše jsou navštěvovány dosti dobře, nevdalo by však, kdyby ti starší členové opět ruchu našeho se součastnili a do cvičení občas se dostavovali, tak aby čilý, bujarý život ještě více u nás zavládl, k čemuž volám hřímavě „Na zdar!“

Michael Kafka.

Všem jednotám, jichž se týče.

Všechny jednoty západní již před dvěma měsíci byly požádány dopisem, jednatelem výk. výboru psaným, by zaslaly výkony k okrskovému cvičení závodnímu, jež odbývati se má 17. června v St. Louis. Některé jednoty dosud výkony nezaslaly, proto je žádáme, by co nejdříve tak učinily. Výkony přijímati se budou pouze do 15. března.

Na zdar!

J. Kadlec, J. Pavlík, F. Lier,
výbor na tělocvik.

Rádné schůze výkonného výboru.

New York, 9. ledna 1888.

Schůzi zahájil starosta, br. Al. Wokal. — Protokol ze schůze minulé po přečtení přijat. — Na to čten dopis od Těl. Jed. Sokol z Chicagu, Ill., v němž oznamuje, že p. Fr. Brožíček jest vzdor protestu čtyř jednot a vzdor usnesení výk. výboru do jednoty přijat. Br. jednatel dotyčné jednoty má poukázat na stanovú hlava VII. čl. 7. — Dopis od T. J. Sokol Tomáš Černý v Omaze, Neb., byl čten, jakož i dopis br. Rouska od téže jednoty. Usneseno, by br. jednatel dopsal výše jmenované jednotě, že výkonný výbor na br. Rouskovi žádné viny neshledal, naopak, že br. Rousek zcela správně jednal; následkem toho že výkonný výbor bratra Rouska co rádného úda považuje. — T. J. S. Tyrš ze Cedar Rapids oznamuje, že jednací sjezd má se odbývati 2. pondělí v září 1888. Sdělení toto bylo přijato. — Jednota Žižkov v Almira, Ill., byla odkázána s příjmutím do příští schůze. — Usneseno, by se daly natisknout úřední listiny (blankety) pro jednoty. — Dále usneseno, by práce písemní závodníků přijímány byly do 1. května 1888. — Práce tyto mají se uveřejňovati teprve po 1. květnu. Zvolen tříčlenný výbor, který má rozhodovati o těchto pracích; zvoleni bratři Halq, Lier a Wocel. — Pro výroční zprávu jednatele má být vydána zvláštní příloha k „Sok. Am.“ Bratra pořadatelé a tiskaři dán příspěvek \$25 za hojnou čísteč lůtku, již minulý rok „Sokol Americký“ vyplňován. — Tajemníku nahrazeno \$10 a pokladník \$5 za jich práci a vydání. — Po vyřízení běžných záležitostí schůze uzavřena a po ohlášení volby členů do výk. výboru schůze výboru pro rok 1888 zahájena. Výbor zorganizoval se následovně: Starostou zvolen Al. Wokal, náměstkem Jos. Halq, jednatel Mart. Hlaváček, tajemník Jos. Kadlec, pokladník Jos. Wocel; výbor na tělocvik: Fr. Lier, Jos. Kadlec a Jan Pavlík; výbor účetní: Jan Karásek, Jan Pavlík a Jos. Strnad. — Pořadatelem listu zvolen Fr. Lier; témuž zadán tisk.

Na to schůze skončena.

Jos. Kadlec, taj.

Příjem.

T. J. S. Čermák, 4. zpráva.....	\$34.70
T. J. S. Budivoj, 4. zpráva.....	9.—
T. J. Svornost Sokol, 4. zpráva.....	6.63
Plzeňský Sokol, 4. zpráva.....	40.—
za stanovy.....	2.—
T. J. Sokol v Chicagu, 4. zpráva.....	48.63
T. J. S. Čechie, 4. zpráva.....	15.25
T. J. S. Čech, 4. zpráva.....	9.50

Úhrnem.....\$ 165.71

Vydání.

Náhrada pořadatelů a tiskařů „S. A.“.....	25.—
„zapisovatelů“.....	10.—
„pokladníku“.....	5.—
1100 výtisků „Sok. Am.“ č. 1. r. X.....	25.—
Expedice „Sok. Am.“ č. 1. r. X.....	2.02

Úhrnem.....\$ 67.02

Hotovost pokladni z min. schůze.....\$734.00

Příjem.....165.71

Úhrnem.....\$899.71

Vydání.....67.02

Zbývá v rukou pokladníka.....\$832.69

M. Hlaváček, jednatel.

Práce písemní,

na něž výk. výbor Nár. Jed. Sokolské vypisuje odměny ve způsobě diplomů, přijímány budou do 14. května 1888. Výbor zvolený k posouzení prací těch žádá účastníky, kteří v závodě písemním budou se podílet, by práce své o vypsaném thema („Kterými prostředky nejspíše docílil by se vzrůst Národní Jednoty Sokolské“) podepisovali pseudonymem. Výbor přednáší tuto žádost v zájmu závodníků samých i v zájmu svém. Poskytne se tak každému Sokolu příležitost, aby závodil nepoznan. Mnohý v přílišné skromnosti třeba by se ostýchal závodit se účastníky a možno že právě ten podal by práci dobrou. Podepíše-li se pseudonymem (jmenem pro tu příležitost přijatým), zůstane nepoznan a jen v tom případě se přihlásí, bude-li jeho práce dobrou prohlášena. — Na druhé straně zabezpečuje se tímto opatřením výbor proti vždy možné výtece stranického souzení. Výbor bude sondit pouze práce, aniž by věděl, komu náleží.

Práce počnou se uveřejňovati v „Sokole Am.“ po skončení závodů (v červnovém čísle.)

Žádáme Sokoly, by hojně závodili těchto se účastnili.

J. Halq, F. Lier, J. Wocel,
výbor.

Jednací sjezd

Národní Jednoty Sokolské zahájen bude 10. září 1888 v Cedar Rapids, Ia. Žádám všechny et. jednoty sokolské, by ku sjezdu tomu náležitě se připravovaly a návrhy na změny stanov v čas výk. výboru zaslaly. — Na zdar!

M. Hlaváček, jednatel.

Cvičení závodnické

západního okrsku odbývati se bude v neděli, dne 17. června v St. Louis, Mo. K okrsku západnímu náleží jednoty:

Tělocvičná Jednota Sokol v Chicagu,
Plzeňský Sokol v Chicagu,
Česko-Americký Sokol v Chicagu,
Tělocvičná Jednota Čechie v Chicagu,
Těl. Jed. Sokol Čermák v St. Louis,
Věrní Bratři Sokol v Milwaukee,
Těl. Jed. Sok. Tomáš Černý v Omaze,
Těl. Jed. Sok. Tyrš v Cedar Rapids,
Česko-Americký Sokol v Braidwood.

Upozorňuji na článek stanov Nár. Jed. Sok., dle něhož každá jednota jest povinna účastniti se závodů nejméně jedním členem. — Závodů trvati mají pouze jeden den. — Na zdar!

M. Hlaváček, jednatel.

Do St. Louis, Mo.

Sokolové! Pořadové cvičení odbývá se každé 2. a 3. pondělí v měsíci v 8 hodin večer. Sokolové bez rozdílu stáří jsou povinni každé z těchto cvičení navštívit. Cvičení pro činné členy jest na dále každou středu a pátek v 8 hodin večer v naší tělocvičně. Na zdar!

Václ. K. Triska, náčelník.

Zprávy náčelníků.

Těl. Jed. Sokol v Chicagu, Ill. — Odbýváno cvičení v lednu 7 ve 2 četách o 9 členech. Cvičeno na hrazdě koni a bradlech, pak cvičen skok. Nejčinnějšími členy byli Sokolové Kaplánek Jiří, Engelthaler Ferd., Budil Karel, Vopat Ant., Zábrobský Fr., Eislt Jan, Štědronský Prokop, Novotný Antonín, Hešik Fr., Hula Fr., Nový Karel, Hartman Ant., Fridrich Ludvík, Švec Karel a Kolář.

Matěj Hora, náčelník.

Knihy a časopisy redakci zasláné.

„Sokol“ pražského vyšlo redakci br. J. E. Scheinera č. 1. r. XIV. s následujícím obsahem: Do věku mužného! — Dějinami tělocviku provází J. E. Sch. (Pokračování.) — Feuilleton: Z bibličekých feuilletonů Karla Vaníčka. — O vlivu cvičení těla na celkový stav člověka. (Dokončení.) — Cvičební večery na koni na šíř. (Pokračování.) — Cvičení prostná. S ilustracemi. (Pokračování.) — Zprávy slovenské a jinonárodní. — Z Ameriky. — Literatura. — Zprávy župní, spolkové a různé. — Všem bratřím odporúčujeme vřele časopis tento, z něhož hojně i důkladně poučení čerpati mohou a jenž podá jim i hojnost zajímavých zpráv o činnosti a životě našich bratří v Čechách. — Předplatné na rok obnáší \$1.25. Adresa: Časopis „Sokol“, Praha, Bohemia, Europe.

„Przewodnik gimnastyczny „Sokol“ organ towarzystw gimnastycznych.“ Vychází v polovici každého měsíce ve Lvově. Předplatné s poštovní zásilkou na rok pro Ameriku 5 franků. Administrace: Ulica Czarneckiego L. 2.

„Domácnost“, ilustrovaný týdeník, formát foliový, 16 stránek, s přílohou „Modní Svět“. Předplatné na rok \$2.75, na půl roku \$1.50; do Evropy na rok \$3.25. Adresa: Ant. Novák, 372 Milwaukee st., Milwaukee, Wis.

„Dennice Novověku“, časopis politický, orgán bratrstva Č. S. P. S. (Česko-Slovenských Podporujících Spolků) vychází každý čtvrtek. Předplatné \$3.20 na rok, \$1.60 na půl roku. Adresa: V. Šnajdr, 26 S. Water st., Cleveland, O.

„Duch Času“ obrázkový týdeník, vycházející co příloha pol. denníku „Svornosti“ a týdeníku „Amerikána“; předpl. na „Amer.“ \$2.50 na rok, s „Duchem Času“ \$3.50. Na „Ducha Času“ předplácí se \$2.00 ročně. Adresa: Aug. Geringer, 150 W. 12th st., Chicago, Ill.

„Pokrok Západu“, politický týdeník. Předplatné i s velkou 16stránkovou přílohou románovou a s premií \$3.00 na rok. Do Čech předplácí se \$4.00, bez přílohy a premie \$3.00. Adresa: „Pokrok Západu“, Omaha, Neb.

„Rodina“, belletristický týdeník 16stránkový, vydávaný co příloha k pol. týdeníku „Slavie“. Předpl. \$2.00 na rok; „Slavie“ s „Rodinou“ \$3.20; do Evropy \$4.50. Adresa: „Slavie“, Racine, Wis.

Listárna redakce.

Bratřím dopisovatelům sloužím k vědomí, že včasné uveřejnění dopisů jen tehdy jest zajištěno, když nejdéle do 8. každého měsíce máme je v rukou. Další dopisy radno zaslati dříve.

ADRESÁŘ NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJENÝCH STÁTECH.

VYKONNÝ VÝBOR: Starosta Alois Vokal, náměstek Jos. Halq, jednatel Martin Hlaváček, tajemník Josef Kadlec, pokladník Josef Wocel. Další výbor jest: Jan Karásek st., Jan Pavlík, Jos. Strnad a Fr. Lier. Veškeré zásilky tétož výboru se týkající nadesány buďtež: Mart. Hlaváček, 533 E. 5th st. New York, N. Y. — Schůze odbývají se každé 2. pondělí v měsíci.

TĚL. JED. SOKOL, New York; jednatel J. Černý, 405 E. 70th St.

ČESKO-AMERICKÝ SOKOL, Chicago, Ill.; tajemník Voj. Janeček, 79 W. 15th st.

TEL. JEDNOTA SOKOL, Chicago; jednatel J. Jurka 74 W. Taylor St.

SOKOLSKÁ JEDNOTA BLESK, Baltimore; jednatel V. J. Šimek „Bohemia“ Broadway & Barnes St.

TEL. JEDNOTA SOK. ČERMÁK, St. Louis, Mo.; taj. V. K. Triska, 1847 So. 11th st.

TĚL. JEDNOTA BUDIVOJ, Detroit, Mich.; jedn. Jos. Jileček, 284 Alfred st.

PLZEŇSKÝ SOKOL, Chicago; taj. T. Vonašek, 227—229 W. 20. st.

TEL. JEDNOTA ČECHIE, Chicago; tajemník Em. Beránek, 566 Noble St.

VĚRNÍ BRATŘI SOKOL, Milwaukee, Wis.; taj. H. Kratochvíl 615—12th St.

T. J. TOMÁŠ ČERNÝ, Omaha, Neb.; taj. J. Krechler, 1318 S. 13. st.

ČESKO-AMERICKÝ SOKOL, Braidwood, Ill.; jedn. Jos. Šleder.

S. J. SVORNOST, Morrisania; jedn. Fr. Karásek 3150—3rd Avenue, N. Y. City.

T. J. TYRŠ, Cedar Rapids, Ia.; jedn. Jos. Dostal, 274 S. 3rd St.

TEL. JED. SOKOL, Dutch Kills, L. I. C.; jednatel A. Tesař, P. O. Box 57.

T. J. S. ČECH, Cleveland, O.; taj. Fr. Sluka, Magnet st.

